

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี เพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการ และการบรรลุผลสำเร็จของโรงแรมบนเกาะสมุย

มณฑา เอ็มสวัสดิ์¹, จักรวุฒิ ขอบพิเชียร²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ได้ตรวจสอบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ (IV1) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (IV2) ที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ (DV1) คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ (DV2) และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (DV3) ของโรงแรมบนเกาะสมุย ภายใต้ทฤษฎีถูกเงินและทฤษฎีการส่งสัญญาณ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเชิงสำรวจ โดยได้แบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสิ้น 211 ตัวอย่าง ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิจัย ประกอบด้วย การคำนวณค่าสถิติพรรณนา และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยพบว่าอิทธิพลร่วมระหว่าง (V1) ได้แก่ จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) ระดับดาวของโรงแรม (IV12) จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) และรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับ (IV2) ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ (IV21) ระดับการศึกษา (IV23) อายุ (IV24) และประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อ (DV1), (DV2) และ (DV3)

ผลการวิจัยได้มุ่งเน้นที่อิทธิพลร่วมประเภทบริสุทธิระหว่าง (IV11), (IV13), (IV14) กับ (IV21) รวมทั้งระหว่าง (IV13) กับ (IV25) สิ่งนี้ก่อให้เกิดการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจกับลักษณะนักบัญชีซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารจัดการธุรกิจที่ผู้บริหารส่งสัญญาณให้เจ้าของธุรกิจ/นักลงทุนได้รู้ถึงความสามารถการดำเนินงานและโอกาสการเจริญเติบโตทางธุรกิจในอนาคต

คำสำคัญ: ปัจจัยลักษณะธุรกิจ; ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล; การปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ;

คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ; การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ

ชื่อผู้ติดต่อบทความ: มณฑา เอ็มสวัสดิ์

E-mail: monta.aem@sru.ac.th

(Received: March 4, 2022; Revised: September 26, 2022; Accepted: October 6, 2022)

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี E-mail: monta.aem@sru.ac.th

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะบัญชี มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ E-mail: jachob@rpu.ac.th

Interaction Effect of Internal Factors Impact on Management Accounting Practices Usage, Management Quality and Performance of Hotel on Koh Samui

Monta Aemsawas¹, Jakkravudhi Chobpichien²

Abstract

This study examined the interaction effects between business characteristics factor (IV1) and personal characteristics factor (IV2) on the management accounting practices usage (DV1), business management quality (DV2) and business performance (DV3) of hotels on Koh Samui under the contingency theory and signaling theory. The tool for data collection was a survey questionnaire which can be analyzed for a total of 211 samples with a computer program by using statistics in research consisting of calculating descriptive statistics and two-way analysis of variance.

The results found that the interaction effects between (IV1) such as the number of years of operation (IV11), hotel star rating (IV12), number of hotel staff (IV13), and hotel annual income (IV14) with (IV2) such as position (IV21), education level (IV23), age (IV24), and work experience (IV25) had different positive effects on (DV1), (DV2) and (DV3).

The results of this research focused on the interaction effects - pure type between (IV11), (IV13), (IV14) with (IV21), including between (IV13) with (IV25). This contributes to increasing perceptions of business characteristics interaction with accountant characteristics as a factor in business management that a manager signals to business owners/investors knowing their operational capabilities and future business growth opportunities.

Keywords: Business Characteristics Factor; Personal Characteristics Factor;

Management Accounting Practices, Business Management Quality, Business Performance

Corresponding Author: Monta Aemsawas

E-mail: monta.aem@sru.ac.th

¹ Assistant Professor in Faculty of Management Sciences, Suratthani Rajabhat University. E-mail: monta.aem@sru.ac.th

² Associate Professor Dr. in Faculty of Accountancy, Rajapruk University. E-mail: jachob@rpu.ac.th

1. บทนำ

การทบทวนวรรณกรรมแสดงให้เห็นว่าวิธีการปฏิบัติทางบัญชีเพื่อการจัดการถูกนำมาใช้เมื่อกิจกรรมของธุรกิจทำเพื่อลดต้นทุน ปรับปรุงประสิทธิภาพ จัดหาข้อมูลที่เหมาะสมและลดการใช้ทรัพยากรทางธุรกิจ นักวิจัยส่วนใหญ่ได้ศึกษาการนำวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการมาใช้และการดำเนินการในประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ซึ่งการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการเกิดขึ้นโดดเด่นในเทคนิคต่างๆ สำหรับการบัญชีสมัยใหม่ที่อธิบายโดยสังเขปจากปัจจัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ ปัจจัยภายในและภายนอกธุรกิจ (Amara & Benelifa, 2017)

ผู้บริหารที่ได้นำข้อมูลจากวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจโดยมีส่วนสำคัญในกระบวนการบริหารจัดการที่สำคัญสำหรับการวางแผน การประเมิน การควบคุม และการตัดสินใจทางธุรกิจ (Sunami, 2015) การใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการที่ซับซ้อนมากขึ้นเมื่อความซับซ้อนของกิจกรรมทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกิจการที่ปรับใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีกระบวนการจัดการใหม่ (Ahmad, 2012) ซึ่งคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจมาจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของการบัญชีเพื่อการจัดการ คือ การให้ข้อมูลแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจอย่างถูกต้องแม่นยำตรงประเด็นและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงินขององค์กร (Hiromoto, 1988) รวมทั้งข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการจัดการได้ใช้เพื่อช่วยผู้บริหารดำเนินการตามความรับผิดชอบต่อการวางแผน การกำกับดูแล การจูงใจ และการควบคุม (Garrison & Noreen, 2000) นอกจากนี้ วัตถุประสงค์หลักของการบัญชีเพื่อการจัดการ คือ การช่วยองค์กรในการวางแผนอนาคตของพวกเขาและจากนั้นตรวจสอบประสิทธิภาพของพวกเขา มีการเน้นในกระบวนการภายในเพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบและพยากรณ์ข้อมูลเพื่อช่วยกิจกรรมการจัดการ (Bhimani, 2002) และเน้นว่าการวางแผน การควบคุม การประเมิน ประสิทธิภาพ การปรับปรุง พัฒนาการแข่งขันเชิงกลยุทธ์และการตัดสินใจเป็นหน้าที่หลักของการบัญชีเพื่อการจัดการให้บรรลุเป้าหมายของกิจการ (Hutaibat, 2005) และมีหน้าที่หลักในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจให้มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยผู้บริหารในการวางแผนและควบคุมองค์กร (Chenhall & Langfield-Smith, 2007) รวมทั้งมีการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ ได้แก่ ด้านการรายงานภายนอก ด้านการจัดการทรัพยากร และด้านการจัดการความเสี่ยง เพื่อช่วยเพิ่มระดับของการบรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมบนเกาะสมุย (Aemsawas & Chobpichien, 2020)

เนื่องจากโควิด-19 ส่งผลให้องค์กรต้องปิดตัวลงทั่วโลกในปี 2020 ตัวอย่างเช่น ส่งผลให้ระดับการว่างงานในสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นเกือบ 15% โดยชาวอเมริกันประมาณ 20.5 ล้านคนว่างงานภายในเดือนพฤษภาคม 2020 (Kochhar, 2020) ในขณะที่พนักงานบางคนประสบปัญหาการตกงานและถูกลดเงินเดือน (Prochazka et al., 2020) พนักงานหลายคนทั่วโลกไม่พอใจกับสถานการณ์การทำงานและความมั่นใจในความสามารถของตนน้อยลง (Elsafaty & Ragheb, 2020) และประสบกับความตกใจในอาชีพการงานอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาด ความตกใจในอาชีพการงานสามารถนำไปสู่ผลเสียมากมายต่อพนักงานแต่ละคนและองค์กร รวมถึงประสิทธิภาพในตนเองต่ำ และ COVID-19 ได้ขยายผลกระทบเหล่านี้ (Carnevale & Hatak, 2020) การรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงานต่ำส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานและผลลัพธ์ขององค์กร (Chandler, 2021) สำหรับประเทศไทย Lunkam (2021) ได้รายงานไว้ว่า “การแพร่ระบาดของ COVID-19 ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในระยะสั้น หากยัง

ส่งผลกระทบยาวผ่านการเปลี่ยนแปลงของ Megatrend ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป” วิจัยกรุงศรีประเมินว่าไทยจะสูญเสียรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติราว 1.5 ล้านล้านบาท ในปี 2563 จากที่เคยได้รับจำนวน 1.9 ล้านล้านบาทในปี 2562 ผู้ประกอบการเร่งปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เช่น หลายโรงแรม (บางแห่งร่วมมือกับสถานพยาบาล/โรงพยาบาล) ให้บริการใช้เป็นที่กักตัวในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (Alternative State Quarantine: ASQ) และอีก 9 จังหวัด (Alternative Local State Quarantine: ALSQ) ได้แก่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย) ชลบุรี (พัทยา) ปราจีนบุรี บุรีรัมย์ Mukdahan เชียงใหม่ พังงา และเชียงราย (ข้อมูล ณ 8 มกราคม 2564) เพื่อรองรับลูกค้าต่างชาติที่เข้ามาในไทยและต้องกักตัวตามนโยบายของภาครัฐ ขณะเดียวกันมีโรงแรมขนาดกลางและเล็กหลายแห่งต้องปิดกิจการ นอกจากนี้ รายงานของ Kongcheep (2020) เรื่อง “ตลาดโรงแรมเกาะสมุย ณ ไตรมาสที่ 3 พ.ศ. 2563” ว่า เกาะสมุยเป็น 1 ในสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลกที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในกลุ่มของชาวต่างชาติ ปีพ.ศ. 2563 จำนวนเที่ยวบินที่เดินทางเข้าเกาะสมุยลดลงแบบชัดเจนในช่วงเดือนมีนาคม-มิถุนายน เพราะเรื่องของการมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 มีผลให้ ณ สิ้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้าพักในโรงแรมที่พักที่เกาะสมุยประมาณ 315,000 คนเท่านั้น ลดลงไม่ต่ำกว่า 70-80% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้านี้ โรงแรมที่พักในเกาะสมุยพยายามสร้างรายได้เพื่อพยุงฐานะทางการเงินของตนเอง และเพื่อความอยู่รอดโดยการลดสัดส่วนพนักงานลง และลดราคาค่าที่พักลงเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวไทยไปเที่ยวและเข้าพักที่โรงแรมของตนเองมากขึ้น

ผลการวิจัยจากการศึกษาอิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในธุรกิจที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญได้ไม่มากนักเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม (Lunkam, 2564) การสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจของผู้บริหาร (Siriwattanakul & Nitirojntanad, 2016) รวมทั้งการรับรู้ลักษณะของพนักงานและองค์กรที่เจ้าของธุรกิจ/นักลงทุนได้รู้ถึงความสามารถการดำเนินงานและโอกาสการเจริญเติบโตทางธุรกิจในอนาคต (Chandler, 2021)

2. วัตถุประสงค์

การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์ของการวิจัยหลักเพื่อตรวจสอบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย

3. การทบทวนวรรณกรรม กรอบแนวคิด และสมมุติฐานการวิจัย

3.1 การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ซึ่งเป็นที่มาของกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

3.1.1 ทฤษฎีฉุกเฉิน (Contingency Theory)

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

ทฤษฎีฉุกเฉินมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจระบบบัญชี การใช้แนวทางที่อาจเกิดขึ้นนี้ระบบข้อมูลทางบัญชีเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างองค์กรจะถูกกำหนดเงื่อนไขโดยปัจจัยที่มีลักษณะเฉพาะของบริบทที่ธุรกิจดำเนินการอยู่ ซึ่งต้องปรับให้เข้ากับชุดของตัวแปรที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ กลุ่มอุตสาหกรรมของธุรกิจ และอายุของธุรกิจ (Amara & Benelifa, 2017) รายการของตัวแปรที่อาจเกิดขึ้นได้นำเสนอในกลยุทธ์องค์กร (Hoque, 2011) และการแข่งขันในตลาด (Ghasemi, 2015) และประสบการณ์ของบริษัทในตลาดโลก และในฐานะหน้าที่ของความแตกต่างในกลยุทธ์การแข่งขัน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอก (Anderson & Lanen, 1999)

มีการพัฒนาเทคนิคมากมายเพื่อตอบสนองต่อส่วนวัตรกรรมและเทคโนโลยีในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเหล่านี้ในแนวทางปฏิบัติด้านบัญชีเพื่อการจัดการต้องเผชิญกับการแข่งขันของความต้องการทางธุรกิจในปัจจุบัน (Paaso, 2013) ทุกองค์กรมีระบบบัญชีเพื่อการจัดการของตนเอง ซึ่งได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายในและภายนอก ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทางเทคโนโลยีหรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐาน ตัวอย่างเช่น บริษัทอาหารที่ต้องการเปลี่ยนเทคโนโลยีในการจัดการ บรรจุภัณฑ์ การแปรรูปอาหาร พวกเขาจะต้องติดตั้งระบบที่ใช้คอมพิวเตอร์ซึ่งได้รับอิทธิพลจากแนวปฏิบัติทางบัญชีเพื่อการจัดการ (Alleyne & Weekes-Marshall, 2011)

ทฤษฎีแสดงให้เห็นว่าไม่มีแนวทางใดที่เหมาะสมที่สุดในการควบคุมองค์กรซึ่งโดยทั่วไปจะนำไปใช้กับทุกองค์กรอย่างสม่ำเสมอและในทุกสภาวะ (Paaso, 2013) ทฤษฎีฉุกเฉินอ้างว่าไม่มีรูปแบบองค์กรที่น่าพอใจในระดับสากลที่อธิบายถึงความหลากหลายของการออกแบบที่มีการจัดระเบียบ นั่นคือเหตุผลที่การออกแบบองค์กรขึ้นอยู่กับปัจจัยฉุกเฉินที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ตัวแปรฉุกเฉินที่ครอบคลุมนโยบายธุรกิจ สภาพแวดล้อมภายนอก ขนาดและประเภทบริษัท ส่งผลต่อร่างระบบควบคุมการจัดการ วิธีฉุกเฉินถือว่าแผนและแนวทางปฏิบัติของระบบควบคุมการจัดการได้รับผลกระทบจากกรอบการทำงานที่ใช้ในระดับปฏิบัติการซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้วิธีปฏิบัติของการบัญชีเพื่อการจัดการในชีวิตประจำวันของผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการ (Dropulić, 2013)

ดังนั้น จากพื้นฐานของการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทฤษฎีฉุกเฉินนี้คือการสร้างแนวคิดว่ากรอบงานมีผลกระทบต่อการทำงานอย่างไร และส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานขององค์กร การทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับการควบคุมประเภทต่างๆ ที่ทำหยากรอบงานขององค์กรสามารถกำหนดได้ก็สิ่งสำคัญเช่นกัน เมื่อพิจารณาการตอบสนองโดยฝ่ายบริหารเพื่อนำการควบคุมไปใช้กับการกระทำต่างๆ ข้อมูลนี้จะได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้โดยคำถามในการวิจัยว่าตัวแปรฉุกเฉิน ได้แก่ ปัจจัยลักษณะธุรกิจ มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการ และการบรรลุผลสำเร็จของโรงแรมบนเกาะสมุยหรือไม่

3.1.2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory)

ในการกำหนดทฤษฎีการส่งสัญญาณ Spence (1973) ใช้ตลาดแรงงานเพื่อสร้างแบบจำลองฟังก์ชันการส่งสัญญาณของการศึกษานายจ้างที่มีศักยภาพขาดข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สมัครงาน จึงได้รับการศึกษาเพื่อส่งสัญญาณคุณภาพและลดความไม่สมดุลของข้อมูลนี้ เป็นสัญญาณที่น่าเชื่อถือเพราะผู้สมัครที่มีคุณภาพต่ำกว่าจะไม่สามารถทนต่อความเข้มงวดของการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ แบบจำลองของ Spence ตรงกันข้ามกับทฤษฎีทุนมนุษย์เพราะเขาเล็งเห็นถึงบทบาทของการศึกษาในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของคนงาน และมุ่งเน้นที่การศึกษาแทนเพื่อสื่อสารลักษณะอย่างอื่นที่ไม่อาจสังเกตได้ของผู้สมัครงาน (Weiss, 1995) นอกจากนี้ Kirmani and Rao (2000)

ให้ตัวอย่างทั่วไปที่ช่วยแสดงรูปแบบการส่งสัญญาณพื้นฐาน นั่นคือบริษัทคุณภาพสูงและบริษัทคุณภาพต่ำ แม้ว่าบริษัทในตัวอย่างนี้จะทราบถึงคุณภาพที่แท้จริงของตนเอง แต่บุคคลภายนอก (เช่น นักลงทุน ลูกค้า) ไม่ทราบ จึงมีความไม่สมดุลของข้อมูลอยู่ ดังนั้น แต่ละบริษัทจึงมีโอกาสส่งสัญญาณหรือไม่ส่งสัญญาณคุณภาพที่แท้จริงให้บุคคลภายนอกทราบ

ทฤษฎีการส่งสัญญาณมีประโยชน์สำหรับการอธิบายพฤติกรรมเมื่อทั้งสองฝ่าย (บุคคลหรือองค์กร) เข้าถึงข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยปกติฝ่ายหนึ่งคือผู้ส่งจะต้องเลือกว่าจะสื่อสาร (หรือส่งสัญญาณ) ข้อมูลนั้นอย่างไร และอีกฝ่ายหนึ่งคือผู้รับต้องเลือกวิธีการตีความสัญญาณ ทฤษฎีการส่งสัญญาณจึงมีตำแหน่งที่โดดเด่นในวรรณคดีการจัดการที่หลากหลาย รวมถึงการจัดการเชิงกลยุทธ์ การเป็นผู้ประกอบการ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในขณะที่การใช้ทฤษฎีการส่งสัญญาณได้รับแรงผลักดันในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้กลับเลือนลางเมื่อมันถูกนำไปใช้กับข้อกังวลขององค์กร (Connelly et al., 2010)

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้เป็นการใช้ทฤษฎีการส่งสัญญาณในรูปแบบสนับสนุนเพิ่มเติมโดยคำถามในการวิจัยว่า ข้อมูลด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานบัญชี มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการ และการบรรลุผลสำเร็จของโรงแรมบนเกาะสมุยหรือไม่

3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจกับการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ

ขนาดของธุรกิจ อายุของธุรกิจ และลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน มีผลกระทบเชิงบวกต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ (Ahmad, 2012; Armitage et al., 2016; Ilias et al., 2010; López & Hiebl, 2015; Marc et al., 2010; Prihastiwati & Sholihin, 2018)

2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจกับคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ

ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ของ CFO ผู้จัดการฝ่ายบัญชี และบทบาทนักบัญชีบริหาร มีผลกระทบเชิงบวกต่อระดับความสำคัญของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยง ความพึงพอใจในการทำงานด้านการเงิน การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ ได้แก่ การปรับปรุงความภักดีของลูกค้า การประหยัดต้นทุนด้วยการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ การลดความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีจากกฎระเบียบที่รัฐบาลกำหนด และการได้รับผลประโยชน์ทางการตลาด (Accenture, 2014; Kim et al., 2012; KPMG, 2016; Williams & O'Donovan, 2015)

3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจกับการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ

ปัจจัยลักษณะธุรกิจ ได้แก่ ขนาดและอายุของธุรกิจ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหาร ได้แก่ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ และเพศ ระดับความรู้ของผู้บริหาร ผู้จัดการ และนักบัญชี มีผลกระทบเชิงบวกต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ ประกอบด้วย การเติบโตของธุรกิจ ได้แก่ ด้านจำนวนพนักงาน สินทรัพย์ และยอดขาย ด้านการเงิน ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสด การควบคุมต้นทุน และไม่ใช้ทางการเงิน ได้แก่ ส่วนแบ่งการตลาด นวัตกรรม การพัฒนาตลาด และการสร้างมูลค่าทางธุรกิจ (Barbera & Hasso, 2013; Kim et al., 2012; Kipsang & Mwangi, 2017; Shehu et al., 2013)

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาอิทธิพลหลักของตัวแปรอิสระ (ทีละตัวแปร) ไม่มีผลต่อตัวแปรตาม จะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักของตัวแปรอิสระนั้นๆ ลดน้อยลงไป แต่มีงานวิจัยก่อนหน้านี้ได้แก้ปัญหานี้

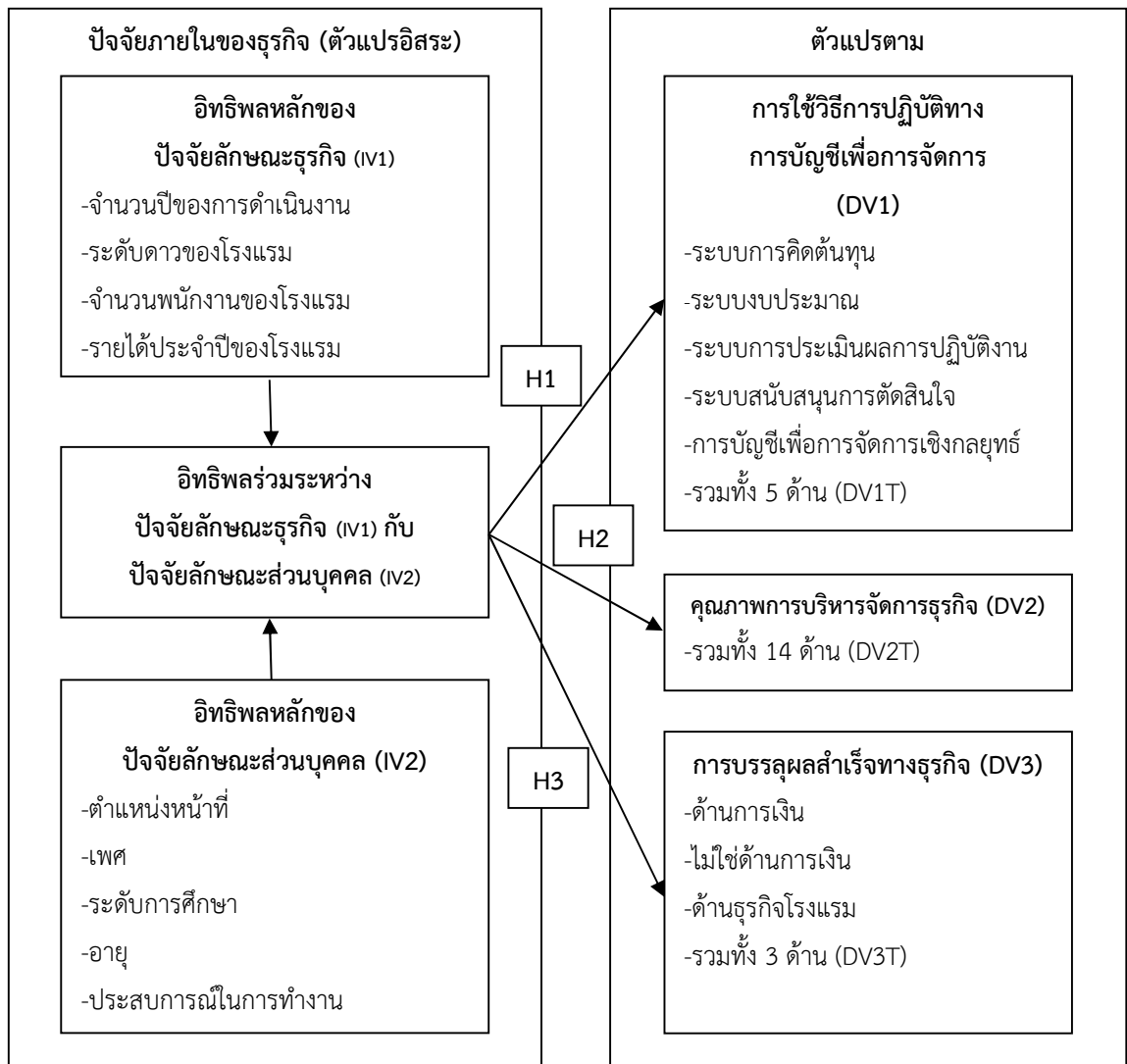
อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

โดยศึกษาอิทธิพลร่วมของตัวแปรอิสระ (อิทธิพลหลักหลายตัวแปร) มีผลต่อตัวแปรตาม ตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยของ Liang et al. (2021) พบว่า 1) อายุธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจ 2) มีผลกระทบเชิงบวกของอายุธุรกิจต่อการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจนั้นแข็งแกร่งกว่าสำหรับขนาดที่เล็กกว่า ชื่อเสียงของธุรกิจไม่มีผลการกลั่นกรองที่มีนัยสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างอายุธุรกิจและการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจ และ 3) การพิจารณาาร่วมกันของอายุธุรกิจ ขนาด และชื่อเสียงของธุรกิจมีผลปฏิสัมพันธ์สามทางต่อการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจ มีผลกระทบเชิงบวกของอายุธุรกิจที่มีต่อการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจนั้นแข็งแกร่งที่สุดสำหรับธุรกิจที่มีขนาดเล็กกว่าและชื่อเสียงของธุรกิจที่สูงขึ้น ซึ่งผลลัพธ์เหล่านี้มีประโยชน์ในการทำความเข้าใจประสิทธิภาพการเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กของเจ้าของที่พักในด้านการแบ่งปันเวลาที่พัก

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงนำตัวแปรอิสระทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานบัญชี มาปฏิสัมพันธ์กันเพื่อศึกษาว่าอิทธิพลร่วมของตัวแปรอิสระทั้งสองตัวแปรจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการ และการบรรลุผลสำเร็จของโรงแรมบนเกาะสมุยหรือไม่

3.2 กรอบแนวคิด

กรอบแนวความคิด (ตามภาพที่ 1) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่มที่อิสระต่อกันของปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะธุรกิจ ภายใต้ทฤษฎีฉุกเฉิน (Contingency Theory) และปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานบัญชี ภายใต้ทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบผลกระทบที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย มีดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

ที่มา: Aemsawas and Chobpichien (2020), Chandler (2021), CIMA (2017), IFAC (2016), Prihastiwati and Sholihin (2018)

3.3 สมมุติฐานการวิจัย

Chandler (2021) มีการศึกษาเพื่อระบุปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและองค์กรเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงาน ผลการศึกษาพบว่า ปฏิสัมพันธ์ที่วิเคราะห์มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับคุณลักษณะหนึ่งชุดและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับคุณลักษณะสามคู่ การวิจัยระบุความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างปีของประสบการณ์และประเภทองค์กร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปีของประสบการณ์และประเภทองค์กร ระดับการศึกษาและประเภทองค์กร และระดับการศึกษาและประเภทองค์กรไม่ได้ระบุความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

ในขณะที่องค์กรพยายามเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงาน ผลลัพธ์เผยให้เห็นว่าประสบการณ์หลายปี ประเภทองค์กร และประเภทองค์กรไม่สามารถถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการรับรู้ความสามารถของตนเองได้ ผู้นำองค์กร ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรบุคคล และผู้จัดการไม่ควรเน้นที่ประสบการณ์หลายปี หรือประเภทองค์กร เมื่อพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งผลกระทบต่อระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงาน แต่พวกเขาควรมองว่าระดับการศึกษาของพนักงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังนั้น องค์กรควรให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาของพนักงานเมื่อจัดการกับข้อกังวลด้านประสิทธิภาพตนเอง และรักษาการประเมินประสิทธิภาพตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อกำหนดประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนา

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยหลัก กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ และปัจจัยกำหนดความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม (Lunkam, 2021) การสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจของผู้บริหาร (Siriwiwattanukul & Nitirojntanad, 2016) รวมทั้งการรับรู้ลักษณะของพนักงานและองค์กร (Chandler, 2021) สามารถแสดงในแง่ของสมมติฐานทั่วไปสำหรับการทดสอบเชิงประจักษ์ โดยมี 3 สมมติฐานที่ต้องทำการทดสอบ ได้แก่

สมมติฐานที่ 1: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการใช่วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน

สมมติฐานที่ 2: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน

สมมติฐานที่ 3: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเชิงปริมาณ คือ โรงแรมบนเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแยกประชากรออกเป็น 5 กลุ่ม ประชากรย่อย ได้แก่ โรงแรมระดับ 5 ดาว โรงแรมระดับ 4 ดาว โรงแรมระดับ 3 ดาว โรงแรมระดับ 2 ดาว และโรงแรมระดับ 1 ดาว รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 444 โรงแรม วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณเป็นกรณีที่ประชากรมีจำนวนแน่นอน (Finite Population) สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ใช้สูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 211 ตัวอย่าง แล้วสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) (โดยถือว่าทุกๆ โรงแรม ในประชากรมีโอกาสที่จะถูกเลือกเท่าๆ กัน การสุ่มจะมีรายชื่อประชากรทั้งหมดและมีการให้เลขกำกับ)

4.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารด้านการบัญชีและการเงิน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี และนักบัญชีบริหารที่มีบทบาทการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมบนเกาะสมุย โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) (ได้ถูกนำมาใช้ในการระบุการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อ

การจัดการในแบบสอบถาม) ได้แก่ 1) การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-To-Face Interview) 2) การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Survey) และ 3) การสำรวจออนไลน์โดยใช้อีเมล (Online Survey By E-mail)

เนื่องจากสถานการณ์ฉุกเฉินโรคระบาด COVID-19 ทำให้โรงแรมปิด จึงใช้การสำรวจจากการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) จากการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-To-Face Interview) ได้ในช่วงเดือนธันวาคม 2562 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2563 และหลังจากประกาศพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน จึงใช้การสำรวจออนไลน์โดยใช้อีเมล (Online Survey By E-mail) โดยการส่ง Link ของ Google Form ทางอีเมลบางส่วนเฉพาะส่วนที่ขาดจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Survey) ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 211 ตัวอย่าง (โดยเลือกจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารด้านการบัญชีและการเงิน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี และนักบัญชีบริหาร) ประกอบด้วย โรงแรมระดับ 3 ดาว จำนวน 196 ตัวอย่าง (คิดเป็นร้อยละ 92.89) และโรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวน 15 ตัวอย่าง (คิดเป็นร้อยละ 7.11)

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมีเฉพาะโรงแรมระดับ 3 ดาว และ 4 ดาว ได้จากรายงานของ Kongcheep (2020) ตลาดโรงแรมเกะสมุย ณ ไตรมาสที่ 3 พ.ศ. 2563 ว่าเกะสมุยเป็น 1 ในสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลกที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในกลุ่มของชาวต่างชาติปีพ.ศ. 2563 จำนวนเที่ยวบินที่เดินทางเข้าเกะสมุยลดลงแบบชัดเจนในช่วงเดือนมีนาคม-มิถุนายน เพราะเรื่องของการมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 มีผลให้ ณ สิ้นเดือนกันยายน พ.ศ.2563 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้าพักในโรงแรมที่พักที่เกะสมุยประมาณ 315,000 คนเท่านั้น ลดลงไม่ต่ำกว่า 70-80% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้านี้ โรงแรมที่พักในเกะสมุยพยายามสร้างรายได้เพื่อพยุงฐานะทางการเงินของตนเอง และเพื่อความอยู่รอดโดยการลดสัดส่วนพนักงานลง และลดราคาค่าที่พักลงเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวไทยไปเที่ยวและเข้าพักที่โรงแรมของตนเองมากขึ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวไทยเลือกที่พักไม่แพงเป็นระดับ 3 ดาว และ 4 ดาว จึงทำให้โรงแรมระดับดังกล่าวยังคงเปิดดำเนินการอยู่ได้ นอกจากนี้ สัดส่วนของโรงแรมระดับลักซ์ซัวรี และระดับบนในเกะสมุยอาจจะมีไม่มากนัก มีสัดส่วนไม่เกิน 30% ของจำนวนโรงแรมทั้งหมดในเกะสมุย แม้ว่าในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาจะมีโรงแรมระดับลักซ์ซัวรี และระดับบนเปิดให้บริการมากขึ้น แต่จำนวนห้องพักก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นแบบมากมาย เนื่องจากโรงแรมระดับลักซ์ซัวรี และระดับบนที่เปิดให้บริการในเกะสมุยเป็นรูปแบบรีสอร์ทซึ่งมีจำนวนห้องพักไม่มากนัก เมื่ออัตราการเข้าพักเฉลี่ยของโรงแรมในเกะสมุยค่อนข้างต่ำในปีพ.ศ. 2563 ก็มีความเป็นไปได้ที่จะมีหลายๆ โรงแรมที่ไม่สามารถยืนหยัดเปิดให้บริการได้ต่อไป แม้ว่าจะมีหลายโรงแรมเพิ่งเปิดให้บริการในปีพ.ศ. 2563

4.3 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือการรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนแรก คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และขั้นตอนต่อมา คือ แบบสอบถามเชิงสำรวจที่ถามผู้บริหารด้านการบัญชีและการเงิน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี และนักบัญชีบริหาร คำถามในแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและแบบสอบถามเชิงสำรวจได้พัฒนาขึ้นตามข้อมูลจากวรรณกรรมที่เหมาะสมและมีความเกี่ยวข้อง (Ahmad, 2012; CIMA, 2017; Turner et al., 2017)

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

4.3.1 การคำนวณค่าสถิติพรรณนา (Description Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (สามารถศึกษารายละเอียด (1) วิธีการหาค่าเฉลี่ยของการเลือกใช้วิธีปฏิบัติทางการ

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

บัญชีเพื่อการจัดการ (2) วิธีการหาค่าเฉลี่ยของคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ และ (3) วิธีการหาค่าเฉลี่ยของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (สามารถศึกษาเพิ่มเติมจาก Aemsawas & Chobpichien, 2020)

4.3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนกรณีที่มีอิทธิพลของตัวแปรต้น 2 ตัว มีมาตรวัดเป็น Nominal หรือ Ordinal ที่มีผลต่อตัวแปรตาม มีมาตรวัดเป็น Interval หรือ Ratio ซึ่งเรียกว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) มีรูปแบบการทดสอบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (ปัจจัยลักษณะธุรกิจ $\times$ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล) ดังนี้

H_0 : ไม่มีอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

H_1 : มีอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะทดสอบอิทธิพลร่วม (Interaction effect) ก่อนว่ามีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ หากอิทธิพลหลักทั้งสองไม่มีอิทธิพลร่วม แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองเป็นอิสระจากกัน ถ้าอิทธิพลหลักทั้งสองมีอิทธิพลร่วม ก็จะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไป

5. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

5.1 ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยหลัก ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ใช้ตัวย่อว่า S.D.) และการประเมินผลที่สำคัญโดยแยกตามวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

5.1.1 ผลการศึกษาปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของโรงแรมบนเกาะสมุย ได้แก่

(1) ผลการศึกษาปัจจัยลักษณะธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย ปรากฏผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยลักษณะธุรกิจ (N=211)

ปัจจัยลักษณะธุรกิจ (IV1)	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11)		
• น้อยกว่า 5 ปี	50	23.70
• 5 - 10 ปี	42	19.90
• มากกว่า 10 ปี	119	56.40
รวม	211	100.00

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยลักษณะธุรกิจ (N=211) (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะธุรกิจ (IV1)	จำนวน	ร้อยละ
ระดับดาวของโรงแรม (IV12)		
• โรงแรมระดับ 3 ดาว	196	92.89
• โรงแรมระดับ 4 ดาว	15	7.11
รวม	211	100.00
จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13)		
• น้อยกว่า 10 คน	26	12.32
• 10 – 50 คน	117	55.45
• มากกว่า 50 คน	68	32.23
รวม	211	100.00
รายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14)		
• น้อยกว่า 5 ล้านบาทต่อปี	44	20.85
• 5 – 20 ล้านบาทต่อปี	92	43.60
• มากกว่า 20 ล้านบาทต่อปี	75	35.55
รวม	211	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) มากที่สุด ได้แก่ มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.40 ระดับดาวของโรงแรม (IV12) มากที่สุด ได้แก่ โรงแรมระดับ 3 ดาว คิดเป็นร้อยละ 92.89 จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) มากที่สุด ได้แก่ 10–50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.45 และรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) มากที่สุด ได้แก่ 5–20 ล้านบาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 43.60

(2) ผลการศึกษาปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=211)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (IV2)	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่ (IV21)		
• ผู้บริหารด้านการบัญชีและการเงิน	34	16.11
• ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	139	65.88
• นักบัญชีบริหาร	38	18.01
รวม	211	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=211) (ต่อ)

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (IV2)	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (IV22)		
• เพศชาย	34	16.11
• เพศหญิง	177	83.89
รวม	211	100.00
ระดับการศึกษา (IV23)		
• ต่ำกว่าปริญญาตรี	46	21.80
• ปริญญาตรี	118	55.92
• สูงกว่าปริญญาตรี	47	22.28
รวม	211	100.00
อายุ (IV24)		
• น้อยกว่า 30 ปี	31	14.69
• 30 – 40 ปี	123	58.29
• 41 – 50 ปี	57	27.02
รวม	211	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน (IV25)		
• น้อยกว่า 5 ปี	17	8.06
• 5 – 15 ปี	127	60.19
• 16 – 25 ปี	67	31.75
รวม	211	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มากที่สุด ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี คิดเป็นร้อยละ 65.88 เพศ (IV22) มากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 83.89 ระดับการศึกษา (IV23) มากที่สุด ได้แก่ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.92 อายุ (IV24) มากที่สุด ได้แก่ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.29 และประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มากที่สุด ได้แก่ 5-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.19

5.1.2 ผลการศึกษาการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย มีดังต่อไปนี้

(1) ผลการศึกษาการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการของโรงแรมบนเกาะสมุย

ตารางที่ 3 สถิติเชิงพรรณนาและการประเมินผลเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ

การใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ (DV1)	Mean (S.D.)	การแปลความหมาย
DV11 รายด้าน: การใช้ระบบการคิดต้นทุน (N = 180)	3.08 (0.47)	ใช้เป็นครั้งคราว
DV12 รายด้าน: การใช้ระบบงบประมาณ (N = 198)	3.36 (0.52)	ใช้เป็นครั้งคราว
DV13 รายด้าน: การใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน (N = 160)	3.64 (0.76)	ใช้บ่อย
DV14 รายด้าน: การใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (N = 130)	3.51 (0.77)	ใช้บ่อย
DV15 รายด้าน: การใช้การบัญชีเพื่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ (N = 162)	3.83 (0.73)	ใช้บ่อย
DV1T รวมทั้ง 5 ด้าน (N = 211)	3.39 (0.56)	ใช้เป็นครั้งคราว

จากตารางที่ 3 มีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยของการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้ 1.00–1.49 หมายถึง ไม่ค่อยได้ใช้; 1.5 –2.49 หมายถึง นานๆ ใช้ครั้ง; 2.50–3.49 หมายถึง ใช้เป็นครั้งคราว; 3.50–4.49 หมายถึง ใช้บ่อย; 4.50–5.00 หมายถึง ใช้บ่อยมาก และ พบว่า DV1T รวมทั้ง 5 ด้าน (N=211) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.39 (ใช้เป็นครั้งคราว) ซึ่งประกอบด้วย ลำดับที่ 1 DV15 รายด้าน: การใช้การบัญชีเพื่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ (N=162) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.83 (ใช้บ่อย); ลำดับที่ 2 DV13 รายด้าน: การใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน (N=160) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.64 (ใช้บ่อย); ลำดับที่ 3 DV14 รายด้าน: การใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (N=130) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.51 (ใช้บ่อย); ลำดับที่ 4 DV12 รายด้าน: การใช้ระบบงบประมาณ (N=198) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.36 (ใช้เป็นครั้งคราว); และ ลำดับที่ 5 DV11 รายด้าน: การใช้ระบบการคิดต้นทุน (N = 180) มีค่าเฉลี่ยขอบเขตของการใช้ 3.08 (ใช้เป็นครั้งคราว)

(2) ผลการศึกษาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจจากการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการของโรงแรมบนเกาะสมุย

ตารางที่ 4 สถิติเชิงพรรณนาและการประเมินผลเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจจากการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ (N=211)

คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ (DV2)	Mean (S.D.)	การแปลความหมาย
DV2T รวมทั้ง 14 ด้าน	3.95 (0.50)	มีคุณภาพมาก

จากตารางที่ 4 มีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจจากการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการของโรงแรมบนเกาะสมุยออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้ 1.00–1.49 หมายถึง มีคุณภาพน้อยที่สุด; 1.50–2.49 หมายถึง มีคุณภาพน้อย; 2.50–3.49 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง; 3.50–4.49 หมายถึง มีคุณภาพมาก; 4.50–5.00 หมายถึง มีคุณภาพมากที่สุด และพบว่า การประเมินผลที่สำคัญของ

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

DV2T ภาพรวมทั้ง 14 ด้าน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 การแปลความหมาย คือ มีคุณภาพมาก (สามารถศึกษาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจเป็นรายด้านทั้ง 14 ด้าน เพิ่มเติมจาก (Aemsawas & Chobpichien, 2020)

(3) ผลการศึกษาการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย

ตารางที่ 5 สถิติเชิงพรรณนาและการประเมินผลเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N = 211)

การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (DV3)	Mean (S.D.)	การแปลความหมาย
DV31 รายด้าน: การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านการเงิน	3.24 (0.89)	มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง
DV32 รายด้าน: การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจไม่ใช่ด้านการเงิน	3.44 (0.75)	มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง
DV33 รายด้าน: การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านธุรกิจโรงแรม	3.18 (0.93)	มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง
DV3T รวมทั้ง 3 ด้าน	3.29 (0.78)	มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง

จากตารางที่ 5 มีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมจากการเติบโตในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปีพ.ศ. 2560, 2561 และ 2562) ออกเป็นช่วงดังต่อไปนี้ 1.00–1.49 หมายถึง มีการเติบโตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ; 1.50–2.49 หมายถึง มีการเติบโตลดลง; 2.50–3.49 หมายถึง มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง; 3.50–4.49 หมายถึง มีการเติบโตเพิ่มขึ้น; 4.50–5.00 หมายถึง มีการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่า การประเมินผลที่สำคัญของ DV3T การบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง) ซึ่งประกอบด้วย ลำดับที่ 1 DV32 รายด้าน: ระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจไม่ใช่ด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง); ลำดับที่ 2 DV31 รายด้าน: ระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 (มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง); และ ลำดับที่ 3 DV33 รายด้าน: ระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านธุรกิจโรงแรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 (มีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง)

5.1.3 ผลการตรวจสอบอิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA) โดยมีความหมายของตัวย่อ (ตามภาพที่ 2) ประเภทของอิทธิพลร่วม (ตามภาพที่ 3) และตารางแสดงผลลัพธ์ค่าสถิติ (ตามตารางที่ 6–ตารางที่ 9) ดังนี้

(1) ความหมายของตัวย่อ (ตามภาพที่ 2)

ตัวแปรอิสระ (IV)	
อิทธิพลหลักของปัจจัยลักษณะของธุรกิจ (IV1) -จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) -ระดับดาวของโรงแรม (IV12) -จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) -รายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14)	อิทธิพลหลักของปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล (IV2) -ตำแหน่งหน้าที่ (IV21) -เพศ (IV22) -ระดับการศึกษา (IV23) -อายุ (IV24) -ประสบการณ์ในการทำงาน (IV25)
ตัวแปรตาม (DV)	
การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ (DV1) -ระบบการคิดต้นทุน (DV11) -ระบบงบประมาณ (DV12) -ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน (DV13) -ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DV14) -การบัญชีเพื่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ (DV15) -รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T)	คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ (DV2) -รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T) การบรรลุผลสำเร็จของธุรกิจ (DV3) -ด้านการเงิน (DV31) -ไม่ใช่ด้านการเงิน (DV32) -ด้านธุรกิจโรงแรม (DV33) -รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T)

ภาพที่ 2 ความหมายของตัวย่อในการศึกษาครั้งนี้

ที่มา: Aemsawas and Chobpichien (2020)

(2) ประเภทของอิทธิพลร่วม (Type Of Interaction Effects) มี 4 ประเภท (ตามภาพที่ 3) ดังนี้

	อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม	อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม
อิทธิพลร่วมไม่มีผลต่อตัวแปรตาม	ประเภทที่ 1	ประเภทที่ 2
อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม	ประเภทที่ 3	ประเภทที่ 4

ภาพที่ 3 ประเภทของอิทธิพลร่วม (Type of Interaction Effects)

ที่มา: ดัดแปลงมาจาก Type of Moderator ของ Baron and Kenny (1986)

ประเภทที่ 1 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมไม่มีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า None แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองไม่มีอิทธิพลร่วม โดยอิทธิพลหลักทั้งสองเป็นอิสระจากกัน

ประเภทที่ 2 คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมไม่มีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Homologizer แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองไม่มีอิทธิพลร่วม โดยอิทธิพลหลักก็ไม่มีผลต่อตัวแปรตามคล้ายคลึงกัน

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

ประเภทที่ 3 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Quasi แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีอิทธิพลร่วม โดยมีความสำคัญในการศึกษาเสมือนหนึ่งเป็นอิทธิพลหลัก

ประเภทที่ 4 คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Pure แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีแต่อิทธิพลร่วมเท่านั้น โดยจะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไป

ตารางที่ 6 แสดงผลลัพธ์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 1 ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N=211)

Variables	ค่า F ของ		
	H1: DV1T	H2: DV2T	H3: DV3T
IV11	0.701	0.789	7.828**
IV21	1.002	1.111	1.728
IV11*IV21	5.015**	4.129**	3.084*
R Squared	0.368	0.111	0.316
Adjusted R Squared	0.343	0.075	0.289
ประเภทของอิทธิพลร่วม	Pure	Pure	Quasi
IV11	3.211*	-	-
IV24	6.107**	-	-
IV11*IV24	5.367**	-	-
R Squared	0.450	-	-
Adjusted R Squared	0.429	-	-
ประเภทของอิทธิพลร่วม	Quasi	-	-

Note. IV = Independent variable; DV = Dependent variable. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$.

จากตารางที่ 6 นี้ แสดงเฉพาะผลลัพธ์ของการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่เป็นอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ประเภทที่ 3 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Quasi จำนวน 2 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T) กับอายุ (IV24) มีผลต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T) ประเภทที่ 4 คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Pure จำนวน 2 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับตำแหน่งหน้าที่

(IV21) มีผลต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T) และคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T)

ตารางที่ 7 แสดงผลลัพธ์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 2 ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ ระดับดาวของโรงแรม (IV12) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N=211)

Variables	ค่า F ของ		
	H1: DV1T	H2: DV2T	H3: DV3T
IV12	3.007	-	-
IV23	9.853**	-	-

ตารางที่ 7 แสดงผลลัพธ์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 2 ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ ระดับดาวของโรงแรม (IV12) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N=211) (ต่อ)

Variables	ค่า F ของ		
	H1: DV1T	H2: DV2T	H3: DV3T
IV12*IV23	6.447*	-	-
R Squared	0.171	-	-
Adjusted R Squared	0.155	-	-
ประเภทของอิทธิพลร่วม	Quasi	-	-

Note. IV = Independent variable; DV = Dependent variable. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$.

จากตารางที่ 7 นี้ แสดงเฉพาะผลลัพธ์ของการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่เป็นอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ประเภทที่ 3 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Quasi จำนวน 1 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างระดับดาวของโรงแรม (IV12) กับระดับการศึกษา (IV23) มีผลต่อการใช่วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T)

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้อธิปไตยทางกายภาพ

ตารางที่ 8 แสดงผลลัพธ์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 3 ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้อธิปไตยทางกายภาพเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N=211)

Variables	ค่า F ของ		
	H1: DV1T	H2: DV2T	H3: DV3T
IV13	2.599	1.970	1.750
IV21	1.831	5.037**	3.850*
IV13*IV21	10.199**	45.813**	3.766**
R Squared	0.246	0.567	0.195
Adjusted R Squared	0.216	0.550	0.163
ประเภทของอิทธิพลร่วม	Pure	Quasi	Quasi
IV13	-	1.036	2.197
IV25	-	2.960	0.589
IV13*IV25	-	3.482*	69.219**
R Squared	-	0.158	0.548
Adjusted R Squared	-	0.129	0.533
ประเภทของอิทธิพลร่วม	-	Pure	Pure

Note. IV = Independent variable; DV = Dependent variable. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$.

จากตารางที่ 8 นี้ แสดงเฉพาะผลลัพธ์ของการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่เป็นอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย ประเภทที่ 3 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Quasi จำนวน 2 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T) และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T) ประเภทที่ 4 คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Pure จำนวน 3 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลต่อการใช้อธิปไตยทางกายภาพเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T) กับประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มีผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T) และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T)

ตารางที่ 9 แสดงผลลัพธ์ค่าสถิติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 4 ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ รายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ (N=211)

Variables	ค่า F ของ		
	H1: DV1T	H2: DV2T	H3: DV3T
IV14	2.024	17.934**	3.211*
IV21	0.235	2.779**	1.287
IV14*IV21	10.145**	52.396**	2.721*
R Squared	0.447	0.694	0.333
Adjusted R Squared	0.425	0.681	0.307
ประเภทของอิทธิพลร่วม	Pure	Quasi	Quasi

Note. IV = Independent variable; DV = Dependent variable. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$.

จากตารางที่ 9 นี้ แสดงเฉพาะผลลัพธ์ของการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่เป็นอิทธิพลร่วมกลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย ประเภทที่ 3 คือ อิทธิพลหลักมีผลต่อตัวแปรตาม และอิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Quasi จำนวน 2 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T) และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T) ประเภทที่ 4 คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม เรียกว่า Pure จำนวน 1 สมมติฐาน ได้แก่ อิทธิพลร่วมระหว่างรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลต่อการใช้อิทธิพลปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T)

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การศึกษาปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของโรงแรมบนเกาะสมุย

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (1) มีปัจจัยลักษณะธุรกิจ ประกอบด้วย จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) มากที่สุด ได้แก่ มากกว่า 10 ปี รองลงมา ได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี และน้อยที่สุด ได้แก่ 5 - 10 ปี ระดับดาวของโรงแรม (IV12) มากที่สุด ได้แก่ โรงแรมระดับ 3 ดาว ที่เหลือ ได้แก่ โรงแรมระดับ 4 ดาว จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) มากที่สุด ได้แก่ 10-50 คน รองลงมา ได้แก่ มากกว่า 50 คน และน้อยที่สุด ได้แก่ น้อยกว่า 10 คน และรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) มากที่สุด ได้แก่ 5-20 ล้านบาทต่อปี รองลงมา ได้แก่ มากกว่า 20 ล้านบาทต่อปี และน้อยที่สุด ได้แก่ น้อยกว่า 5 ล้านบาทต่อปี และ (2) มีปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มากที่สุด ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี รองลงมา ได้แก่ นักบัญชีบริหาร และน้อยที่สุด ได้แก่ ผู้บริหาร ด้านการบัญชีและการเงิน เพศ (IV22) มากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง ที่เหลือ ได้แก่ เพศชาย ระดับการศึกษา (IV23) มากที่สุด ได้แก่ ปริญญาตรี รองลงมา ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี และน้อยที่สุด ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี อายุ (IV24)

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

มากที่สุด ได้แก่ 30–40 ปี รองลงมา ได้แก่ 41–50 ปี และน้อยที่สุด ได้แก่ น้อยกว่า 30 ปี และประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มากที่สุด ได้แก่ 5–15 ปี รองลงมา ได้แก่ 16–25 ปี และน้อยที่สุด ได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี

5.2.2 การศึกษาการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (1) มีการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ ทั้ง 5 ระบบ ได้แก่ มีการใช้ระบบการคิดต้นทุนและระบบงบประมาณ มากกว่า การบัญชีเพื่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ และมีการใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน มากกว่า ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งบ่งชี้ว่ามีการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการแบบดั้งเดิมที่มีคุณภาพ มากกว่า การใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการแบบทันสมัยที่มีความซับซ้อน (2) มีคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจโดยภาพรวมและรายด้านทั้งหมด 14 ด้าน มีคุณภาพมากจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ และ (3) มีการประเมินผลที่สำคัญของภาพรวมระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้งระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านการเงิน ไม่ใช่ด้านการเงิน และด้านธุรกิจโรงแรม โดยมีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลงทุกด้าน นอกจากนี้ มีการเติบโตมากที่สุด คือ การประเมินผลที่สำคัญของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจไม่ใช่ด้านการเงิน รองลงมา คือ การประเมินผลที่สำคัญของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านการเงิน และน้อยที่สุด คือ การประเมินผลที่สำคัญของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านธุรกิจโรงแรม

5.2.3 อิทธิพลร่วมประเภทที่ 3 เรียกว่า Quasi แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีอิทธิพลร่วม โดยมีความสำคัญในการศึกษาเสมือนหนึ่งเป็นอิทธิพลหลัก

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในธุรกิจมีความสำคัญในการศึกษาเสมือนหนึ่งเป็นอิทธิพลหลักที่มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแปรตาม โดยมีการอภิปรายผลเรียงตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ ดังนี้ Ahmad (2012), López and Hiebl (2015), Marc et al. (2010), Prihastiwati and Sholihin (2018) พบว่า ขนาดธุรกิจที่มีขนาดใหญ่กว่ามีผลต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการมากกว่าขนาดธุรกิจที่มีขนาดเล็กกว่า Armitage et al. (2016) พบว่า อายุของธุรกิจที่มีอายุน้อยกว่ามีผลต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการมากกว่าอายุของธุรกิจที่มีอายุน้อยกว่า และ Ahmad (2012), Ilias et al. (2010), López and Hiebl (2015), Marc et al. (2010), Prihastiwati and Sholihin (2018) พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ

สมมุติฐานที่ 2: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ ดังนี้ Kim et al. (2012) พบว่า วิฤตการณ์ทางการเงินไม่ได้ทำให้บทบาทนักบัญชีบริหารที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจโดยเป็นที่ปรึกษาและคู่ค้าทางธุรกิจ ตัวแทนการเปลี่ยนแปลง และตัวช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งนำไปสู่สภาพลักษณะที่ดีและชื่อเสียงของนักบัญชีบริหารไม่ได้ลดลง ในทางกลับกัน วิฤตการณ์ทางการเงินได้เพิ่มบทบาทนักบัญชีบริหารให้เด่นชัดขึ้นในการลดต้นทุนและการสร้างมูลค่าทางธุรกิจ Barbera and Hasso (2013)

พบว่า นักบัญชีมีผลกระทบเชิงบวกต่อการเติบโตและการอยู่รอดของธุรกิจ Accenture (2014) พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ของ CFO มีคุณค่าและขับเคลื่อนมูลค่าธุรกิจเพื่อยกระดับความท้าทายทางธุรกิจที่มีความซับซ้อนและการปฏิวัติทางดิจิทัลให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะรายงานความพึงพอใจในระดับสูงต่อการทำงานด้านการเงินและมีอิทธิพลเชิงกลยุทธ์ที่สูงขึ้น Williams and O'Donovan (2015) พบว่า นักบัญชีมีการยอมรับในระดับกลางและระดับสูงเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ ได้แก่ การปรับปรุงความภักดีของลูกค้า การประหยัดต้นทุนด้วยการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ การลดความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีจากกฎระเบียบที่รัฐบาลกำหนด และการได้รับผลประโยชน์ทางการตลาดจากภาพลักษณ์ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและการตลาดสีเขียว KPMG (2016) พบว่าตำแหน่งหน้าที่ของ CFO มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่จากเดิมทำงานเกี่ยวกับการรายงานทางการเงิน การควบคุมต้นทุน และการจัดทำงบประมาณ เป็นงานใหม่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงและสนับสนุนการตัดสินใจ จึงมีส่วนทำให้หน้าที่การทำงานทางด้านการบัญชีมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น และ Kipsang and Mwangi (2017) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับความรู้ของผู้บริหาร ผู้จัดการ และนักบัญชีกับการเติบโตของธุรกิจด้านจำนวนพนักงาน สินทรัพย์ และยอดขาย

สมมุติฐานที่ 3: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ ดังนี้ Ramsden and Bennett (2005) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานด้านการบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจด้านกำไร อัตราการหมุนเวียน และการประหยัดทุนในระดับสูง Capelleras and Rabetino (2008) พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหาร ได้แก่ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ และเพศ มีความสำคัญต่อการเติบโตของธุรกิจมากที่สุด รองลงมา คือ สภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ได้แก่ ประเทศ สถานที่ และความรุนแรงของการแข่งขัน และปัจจัยลักษณะธุรกิจ ได้แก่ ขนาดและอายุของธุรกิจ นอกจากนี้ ยังพบว่าในขณะที่ใช้คำแนะนำจากบุคคลภายนอกไม่มีผลต่อการเติบโตของธุรกิจ Carey (2008) พบว่า การใช้ประสบการณ์ด้านการบัญชีในการดำเนินธุรกิจมีการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจดีขึ้นมากกว่าคู่แข่งชั้น โดยใช้การวัดผลการดำเนินงานทั้งด้านการเงิน ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสด การควบคุมต้นทุน และไม่ใช่ทางการเงิน ได้แก่ ส่วนแบ่งการตลาด นวัตกรรม และการพัฒนาตลาด และ Shehu et al. (2013) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับความรู้ของผู้บริหาร ความซับซ้อนของการตัดสินใจทางการตลาด และการใช้เทคนิคทางการบัญชี กับการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ

5.2.4 อิทธิพลร่วมประเภทที่ 4 เรียกว่า Pure แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีแต่อิทธิพลร่วมเท่านั้น โดยจะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไป

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าอิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในธุรกิจมีแต่อิทธิพลร่วมเท่านั้น โดยจะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไปที่มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแปรตาม โดยมีการอภิปรายผลเรียงตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

สมมุติฐานที่ 2: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สมมุติฐานที่ 3: อิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลมีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ ดังนี้ Chandler (2021) พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปีของประสบการณ์และประเภทองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงาน ผลลัพธ์เผยให้เห็นว่าผู้นอองค์กร ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรบุคคล และผู้จัดการไม่ควรเน้นที่ประสบการณ์หลายปี หรือประเภทองค์กร เมื่อพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งผลกระทบต่อระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองของพนักงาน แต่พวกเขาควรมองว่าระดับการศึกษาของพนักงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังนั้น องค์กรควรให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาของพนักงานเมื่อจัดการกับข้อกังวลด้านประสิทธิภาพตนเอง และรักษาการประเมินประสิทธิภาพตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อกำหนดประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนา Liang et al. (2021) พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างของอายุธุรกิจ ขนาด และชื่อเสียงของธุรกิจมีผลปฏิสัมพันธ์สามทางต่อการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจ มีผลกระทบเชิงบวกของอายุธุรกิจที่มีต่อการบรรลุผลการดำเนินงานของธุรกิจนั้นแข็งแกร่งที่สุดสำหรับธุรกิจที่มีขนาดที่เล็กกว่าและชื่อเสียงของธุรกิจที่สูงขึ้น ซึ่งผลลัพธ์เหล่านี้มีประโยชน์ในการทำความเข้าใจประสิทธิภาพการเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กของเจ้าของที่พักในด้านการแบ่งปันเวลาที่พัก

6. สรุปผลการวิจัย

6.2.1 การศึกษาปัจจัยลักษณะธุรกิจและปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของโรงแรมบนเกาะสมุย

สรุปผลการวิจัย จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (1) มีปัจจัยลักษณะธุรกิจ ได้แก่ จำนวนปีของการดำเนินงาน มากกว่า 10 ปี มากที่สุด ระดับดาวของโรงแรม ระดับ 3 ดาว มากที่สุด จำนวนพนักงานของโรงแรม 10-50 คน มากที่สุด และรายได้ประจำปีของโรงแรม 5-20 ล้านบาทต่อปี มากที่สุด และ (2) มีปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี มากที่สุด เพศหญิง มากที่สุด ระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด อายุ 30-40 ปี มากที่สุด และประสบการณ์ในการทำงาน 5-15 ปี มากที่สุด

6.2.2 การศึกษาการใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจของโรงแรมบนเกาะสมุย

สรุปผลการวิจัย จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (1) มีการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการแบบดั้งเดิมที่มีคุณภาพ มากกว่า การใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการแบบทันสมัยที่มีความซับซ้อน (2) มีคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ โดยมีคุณภาพมากจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ และ (3) มีการประเมินผลที่สำคัญ โดยมีการเติบโตไม่เปลี่ยนแปลง

6.2.3 อิทธิพลร่วมประเภทที่ 3 เรียกว่า Quasi แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีอิทธิพลร่วม โดยมีความสำคัญในการศึกษาเสมือนหนึ่งเป็นอิทธิพลหลัก

จากผลการวิจัยข้างต้นมีการสรุปผลการวิจัยเรียงตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 1 กลุ่มที่ 1 อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับอายุ (IV24) กลุ่มที่ 2 อิทธิพลร่วมระหว่างระดับดาวของโรงแรม (IV12) กับระดับการศึกษา (IV23) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการใช่วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T)

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 2 กลุ่มที่ 3 อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 4 อิทธิพลร่วมระหว่างรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T)

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 3 กลุ่มที่ 1 อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 3 อิทธิพลร่วมระหว่างจำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 4 อิทธิพลร่วมระหว่างรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T)

6.2.4 อิทธิพลร่วมประเภทที่ 4 เรียกว่า Pure แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีแต่อิทธิพลร่วมเท่านั้น โดยจะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไป

จากผลการวิจัยข้างต้นมีการสรุปผลการวิจัยเรียงตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 1 กลุ่มที่ 1 จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 3 จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 4 อิทธิพลร่วมระหว่างรายได้ประจำปีของโรงแรม (IV14) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการใช่วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ รวมทั้ง 5 ด้าน (DV1T)

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 2 กลุ่มที่ 1 จำนวนปีของการดำเนินงาน (IV11) กับตำแหน่งหน้าที่ (IV21) กลุ่มที่ 3 จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้ง 14 ด้าน (DV2T)

สรุปผลการวิจัยสมมุติฐานที่ 3 กลุ่มที่ 3 จำนวนพนักงานของโรงแรม (IV13) กับประสบการณ์ในการทำงาน (IV25) มีผลกระทบเชิงบวกแตกต่างกันต่อการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจ รวมทั้ง 3 ด้าน (DV3T)

7. ข้อเสนอแนะ

จากอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ดังกล่าวข้างต้นจึงมีข้อเสนอแนะการวิจัย ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะการวิจัย ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ตอบสนองต่อการเรียกร้องการวิจัยตามสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่อาจเกิดขึ้นในระบบควบคุมการจัดการ (Gerdin, 2005; Tillema, 2005) ซึ่งทฤษฎีฉุกเฉิน (Contingency Theory) ถือเป็นทฤษฎีการบริหารที่ขึ้นอยู่กับในเชิงสภาพข้อเท็จจริงด้วยแนวคิดที่ว่าทางเลือกทางออกที่จะไปสู่การแก้ปัญหาทางการบริหารถือว่าไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด หากแต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างหาก ในสถานการณ์เมื่อเกิด

อิทธิพลร่วมของปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

โรคระบาดใหม่โควิด-19 ในการจัดตำแหน่งปัจจัยของกรอบแนวคิดที่มีผลกระทบต่อการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชี เพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการ และการบรรลุผลสำเร็จของธุรกิจ นั่นคืออิทธิพลร่วมระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย จำนวนปีของการดำเนินงาน ระดับดาวของโรงแรม จำนวนพนักงานของโรงแรม และรายได้ประจำปีของโรงแรม กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน จากการศึกษาคอิทธิพลร่วมของปัจจัยตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปรครั้งนี้ เป็นการเพิ่มเติมขยายความรู้จากการใช้อิทธิพลหลักเป็นตัวแปรอิสระเพียงตัวแปรเดียว

7.1.2 สมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมในกรอบแนวคิดทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory) ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาสมมุติฐานที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้ โดยมุ่งเน้นไปที่อิทธิพลร่วมประเภทบริสุทธิ์ (Pure) คือ อิทธิพลหลักไม่มีผลต่อตัวแปรตาม แต่อิทธิพลร่วมมีผลต่อตัวแปรตาม แสดงว่าอิทธิพลหลักทั้งสองมีแต่อิทธิพลร่วมเท่านั้น โดยจะทำให้ความสำคัญในการศึกษาอิทธิพลหลักลดน้อยลงไป (ที่มีการวิจัยอย่างจำกัดในปัจจุบัน) เป็นปัจจัยสำคัญที่อาจเกิดขึ้น นั่นคือ อิทธิพลร่วมประเภทบริสุทธิ์ระหว่างปัจจัยลักษณะธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย จำนวนปีของการดำเนินงาน จำนวนพนักงานของโรงแรม และรายได้ประจำปีของโรงแรม กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล คือ ตำแหน่งหน้าที่ รวมทั้งปัจจัยลักษณะธุรกิจ คือ ระหว่างจำนวนพนักงานของโรงแรม กับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล คือ ประสบการณ์ในการทำงาน สิ่งนี้ก่อให้เกิดการรับรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจกับลักษณะนักบัญชีซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการบริหารจัดการธุรกิจที่ผู้บริหารส่งสัญญาณให้เจ้าของธุรกิจ/นักลงทุนได้รู้ถึงความสามารถดำเนินงานและโอกาสการเจริญเติบโตทางธุรกิจในอนาคต

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 คาดว่าการวิจัยนี้จะทำให้นักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานตระหนักถึงทางเลือกการใช้ประโยชน์จากการตรวจสอบอิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่มที่อิสระต่อกันของปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะธุรกิจ และปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางในการตรวจสอบผลกระทบที่มีต่อตัวแปรตาม 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้วิธีการปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการ คุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจโรงแรมในการจับคู่ที่เหมาะสมกับเทคนิคในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังคาดว่าผลการวิจัยนี้จะให้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่สามารถช่วยให้นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานในการปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทยเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกิจการ

7.2.2 การศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีการรับรู้และความเข้าใจในความสำคัญของคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจโรงแรมจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการโดยการนำเทคนิคแบบดั้งเดิม ได้แก่ ระบบการคิดต้นทุน ระบบงบประมาณ และระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเทคนิคแบบทันสมัย ได้แก่ ระบบสนับสนุนการตัดสินใจและการบัญชีเพื่อการจัดการเชิงกลยุทธ์มาผสมเข้าด้วยกันที่อาจเกิดเทคนิคแบบร่วมสมัยบางที่ผู้กำหนดนโยบายของรัฐบาลไทย สภาวิชาชีพบัญชี และสมาคมโรงแรมไทยสามารถจัดให้มีการฝึกอบรมเทคนิคแบบร่วมสมัยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้แก่ผู้ประกอบการหรือบัณฑิตจบใหม่ในสาขาวิชาการบัญชีเพิ่มมากขึ้น

7.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยภายในธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยลักษณะธุรกิจ เช่น มีการกำหนดเป้าหมายจำนวนปีของการดำเนินงาน ระดับดาวของโรงแรม จำนวนพนักงานของโรงแรม และรายได้ประจำปีของโรงแรม เป็นต้น รวมทั้งปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานเมื่อมีการรับสมัครพนักงานใหม่และ/หรือพัฒนาพนักงานเดิมผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เช่น ตำแหน่งหน้าที่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น ที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนมีจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาทางการบริหารและการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการธุรกิจจากการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อการจัดการเพื่อเพิ่มระดับของการบรรลุผลสำเร็จทางธุรกิจต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของงานวิจัยฉบับนี้คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีและคณะกรรมการวิจัยทุกท่านที่ได้จัดสรรงบประมาณเงินกองทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขจึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารด้านการบัญชีและการเงิน ผู้จัดการฝ่ายบัญชี และนักบัญชีบริหารของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมบนเกาะสมุยทุกท่านที่ได้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งโครงสร้างและแบบสอบถามเชิงสำรวจซึ่งเป็นข้อมูลที่จำเป็นและสำคัญต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

9. เอกสารอ้างอิง

- Accenture. (2014). *High performance finance study, the CFO as architect of business value, delivering growth and managing complexity*. [https://www.accenture.com/t00010101T000000__w_/it-it/_acnmedia/Accenture/Conversion- Assets/ \(...\)](https://www.accenture.com/t00010101T000000__w_/it-it/_acnmedia/Accenture/Conversion-Assets/...).
- Aemsawas, M., & Chobpichien, J. (2020). The perfect mediator variable roles of using management accounting practices in improving the business management quality of hotel business establishments on Koh Samui. *Journal of Management Sciences*, 7(2), 282-313.
- Ahmad, K. (2012). *The use of management accounting practices in Malaysian SMES* [Unpublished doctoral dissertation]. University of Exeter, United Kingdom. http://eprints.uthm.edu.my/4639/1/Kamilah_Ahmad.
- Alleyne, P., & Weekes-Marshall, D. (2011). An exploratory study of management accounting practices in manufacturing companies in Barbados. *International Journal of Business and Social Science*, 2(9), 49-58.

- Amara, T., & Benelifa, S. (2017). The impact of external and internal factors on the management accounting practices. *International Journal of Finance and Accounting*, 6(2), 46-58.
- Anderson, S.W., & Lanen, W.N. (1999). Economic transition, strategy and the evolution of management accounting practices: the case of India. *Accounting, Organizations and Society*, 24(5-6), 379-412.
- Armitage, H. M., Webb, A., & Glynn, J. (2016). The use of management accounting techniques by small and medium-sized enterprises: A field study of Canadian and Australian practice. *Accounting Perspectives*, 15(1), 31-69.
- Barbera, F., & Hasso, T. (2013). Do we need to use an accountant? The sales growth and survival benefits to family SMEs. *Family Business Review*, 26(3), 271-292.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator–mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173–1182.
- Bhimani, A. (2002). *Management Accounting and Organizational Excellence*. Management Press International LTD, United Kingdom.
- Capelleras, J.L., & Rabetino, R. (2008). Individual, organizational, and environmental determinants of new firm employment growth: Evidence from Latin America. *International Enterprise Management Journal*, 4, 79-99.
- Carey, P.J. (2008). *The benefits of services provided by external accountants to small and medium sized enterprises* [Unpublished doctoral dissertation]. University of New South Wales, Australia. [http://unsworks.unsw.edu.au/fapi/datastream/unsworks \(...\)](http://unsworks.unsw.edu.au/fapi/datastream/unsworks (...)).
- Carnevale, J. B., & Hatak, I. (2020). Employee adjustment and well-being in the era of COVID-19: implications for human resource management. *Journal of Business Research*, 116, 183–187. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2020.05.037>.
- Chandler, J. (2021). *Personal and organizational characteristics impacting employee Self-Efficacy*. dissertations. 1954. <https://aquila.usm.edu/dissertations/1954>.
- Chenhall, R.H., & Langfield-Smith, K. (2007). Multiple perspectives of performance measures. *European Management Journal*, 25(4), 266-282.
- CIMA. (2017). *Global Management Accounting Principles: Improving decisions and building successful organizations*. <https://www.cgma.org/content/dam/cgma/resources/reports/downloadabledocuments/global-management-accounting-principles.pdf>.

- Connelly, B.L., Hoskisson, R.E., Tihanyi, L., & Certo, S.T. (2010). Ownership as a form of corporate governance. *Journal of Management Studies*. doi:10.1111/j.1467-6486.2010.00929.x.
- Dropulić, I. (2013). The effect of contingency factors on management control systems: A study of manufacturing companies in Croatia. *Economic Research*, 26(1), 369-382.
DOI:10.1080/1331677X.2013.11517657.
- Elsafy, A., & Ragheb, M. (2020). The role of human resource management towards employees retention During Covid-19 pandemic in medical supplies sector - Egypt. *Business and Management Studies*, 6(2), 50. <https://doi.org/10.11114/bms.v6i2.4899>
- Garrison, R., & Noreen, E. (2000). *Managerial Accounting* (9th edition). USA: Irwin McGraw-Hill.
- Gerdin, J. (2005). Management accounting system design in manufacturing departments: an empirical investigation using a multiple contingencies approach. *Accounting, Organizations and Society, Elsevier*, 30(2), 99-126.
- Ghasemi, R. (2015). The relationship among strategy, competition and management accounting systems on organizational performance. *European Online Journal of Natural and Social Sciences*, 4(3), 565-581.
- Hiromoto, T. (1988). Another hidden edge: Japanese management accounting. *Harvard Business Review (July-August)*, 22-26.
- Hoque, Z. (2011). The relations among competition, delegation, management accounting systems change and performance: A path model. *Advances in Accounting, incorporating Advances in International Accounting*, 27, 266-277.
- Hutaibat, A.K. (2005). *Management accounting practices in Jordan: A contingency approach* [Unpublished doctoral dissertation]. University of Bristol, United Kingdom. [https://research-information.bris.ac.uk/en/theses \(...\).html](https://research-information.bris.ac.uk/en/theses (...).html).
- IFAC (International Federation of Accountants). (2016). *The relationship between accountancy expertise and business performance: A review of the literature*.
<https://www.ifac.org/system/files/publications/files/...pdf>.
- Ilias, A., Razak, M.Z.A., & Yaso, M.R. (2010). The preliminary study of management accounting practices (MAPs) in small business. *Global Business and Management Research: An International Journal*, 2(1), 79-88.
- Kim, J., Hatcher, C., & Newton, C. (2012). *Professional identity of management accountants: Leadership in changing environments*. Chartered Institute of Management Accountants (CIMA) Research Executive Summary Series, Volume 8, Issue 1.
https://eprints.qut.edu.au/50798/1/Professional-identity_Final_report.pdf.

- Kipsang, B.S., & Mwangi, M. (2017). Factors influencing the use of accounting services by small and medium enterprises in Kenya. *Journal of Accounting (JACC)*, 1(1), 44-59.
<https://carijournals.org/journals/index.php/JACC/article/view/68/119>.
- Kirmani, A., & Rao, A.R. (2000). No pain, no gain: A critical review of the literature on signaling unobservable product quality. *Journal of Marketing*, 64(2), 66-79.
- Kochhar, R. (2020, August 26). *Unemployment rose higher in three months of COVID-19 than it did in two years of the great recession*. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2020/06/11/unemployment-rose-higher-in-three-months-of-covid-19-than-it-did-in-two-years-of-the-great-recession>
- Kongcheep, S. (2020). *Koh Samui hotel market as of the 3rd quarter of 2020*.
<https://www.phoenixproperty.co.th/blogs/research/4831>.
- KPMG International. (2016). *Being the best insights from leading finance functions*.
<https://home.kpmg/content/dam/kpmg/pdf/2016/07/being-the-best.pdf>.
- Liang, X., Tang, L., Xu, Z., & Lyu, X. (2021). *Three-way interaction effect model: Moderating effect of resource between business age and host performance*. *Front. Psychol.* 12:763633. doi: 10.3389/fpsyg.2021.763633
- López, O.L., & Hiebl, M.R.W. (2015). Management accounting in small and medium-sized enterprises: current knowledge and avenues for further research. *Journal of Management Accounting Research*, 27(1), 81-119.
- Lunkam, P. (2021). *Tourism and hotel businesses after COVID-19*. <https://www.krungsri.com › ri-future-of-tourism-21>.
- Marc, M., Peljhan, D., Ponikvar, N., Sobota, A., & Tekavcic, M. (2010). Determinants of integrated performance measurement systems usage: An empirical study. *Journal of Applied Business Research*, 26(5), 63-76.
- Paaso, I. (2013). *The effects of contingency factors on management control systems: an empirical study at CERN*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi:tti-201309131346>.
- Prihastiw, D.A., & Sholihin, M. (2018). Factors affecting the use of management accounting practices in small and medium enterprises: Evidence from Indonesia. *Jurnal Dinamika Akuntansi*, 10(1), 158-176.
- Prochazka, J., Scheel, T., Pirozek, P., Kratochvil, T., Civilotti, C., Bollo, M., & Maran, D. A. (2020). *Data on work-related consequences of COVID-19 pandemic for employees across Europe*. Data in Brief, 32. <https://doi.org/10.1016/j.dib.2020.106174>.

- Ramsden, M., & Bennett, R.J. (2005). The benefits of external support to SMEs: 'Hard' Versus 'Soft' Outcomes and Satisfaction Levels. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 12(2), 227-243.
- Shehu, A.M., Aminu, I.M., Mat, N.K.N., Nasiru, A., Johnson, P.O.M., Tsagem, M.M., & Kura, K.M. (2013). The mediating effect between some determinants of SME performance in Nigeria. *Management*, 3(4), 237-242. <http://article.sapub.org/10.5923.j.mm.20130304.07.html>.
- Siriwiwattanakul, P., & Nitirojntanad, K. (2016). *Management accounting practices of hotel business in Thailand. Proceedings of the Fourth European Academic Research Conference on Global Business, Economics, Finance and Banking* (EAR16Swiss Conference) ISBN: 978-1-943579-88-4, 7-9 July, Paper ID: Z651.
- Spence, M. (1973). Job market signaling. *Quarterly Journal of Economics*, 87, 355-374.
- Sunarni, C.W. (2015) Management accounting practices at hospitality business in Yogyakarta, Indonesia. *Review Integrative Business & Economics Research*, 4(1), 380-396.
- Tillema, S. (2005). Towards an integrated contingency framework for MAS sophistication. Case studies on the scope accounting instruments in Dutch power and gas companies. *Management Accounting Research*, 16, 101-129.
- Turner, M.J., Way, S.A., Hodari, D., & Witteman, W. (2017). Hotel property performance: The role of strategic management accounting. *International Journal of Hospitality Management*, 63, 33-43.
- Weiss, A. (1995). Human capital vs. signaling explanations of wages. *Journal of Economic Perspectives*, 9, 133-154.
- Williams, B.R., & O'Donovan, G. (2015). The accountants' perspective on sustainable business practices in SMEs. *Social Responsibility Journal*, Emerald Group Publishing, 11(3), 641-656.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an introductory analysis* (3rd edition). Harper and Row: New York.

ประวัติแนบท้ายบทความ

Name and Surname: Assistant Professor Monta Aemsawas
Highest Education: Master of Business Administration (Accounting)
University or Agency: Dhurakijpundit University, Thailand
Field of Expertise: Financial Accounting and Reporting, Management Accounting
Address: Faculty of Management Sciences, Suratthani Rajabhat University
272 Moo 9, Surat-Nasan Road, Khuntaleay, Muang Suratthani, 84100
E-mail: monta.aem@sru.ac.th

Name and Surname: Associate Professor Dr. Jakkravudhi Chobpichien
Highest Education: Doctor of Philosophy (Accounting)
University or Agency: Universiti Sains Malaysia, Malaysia
Field of Expertise: Financial Accounting and Reporting
Address: Faculty of Accountancy, Rajapruk University.
9 Moo 1, Nakorn-in Road, Bang Khanun Sub-district, Bang Krui District,
Nonthaburi, 11130
E-mail: jachob@rpu.ac.th

